

Аргумента за въ полза на италианската емиграция, че тя внася въ Италия годишно около 350 милиона лева (като се смѣтне, че всичкитѣ италиански емигранти, живущи вънъ отъ Италия, до сега броятъ около 4 милиона души, съ срѣднѣо годишно емигриране 500000 души) — сжщо не е приспособимъ за въ полза на нашата емиграция.

Нека още тукъ забѣлѣжимъ, че тоя аргументъ е единственъ приспособимъ за въ полза на послѣдната. Да прѣдположимъ, че нашия емигрантъ печели на мѣсець 80, дори 100 лева — какъвто е максимума за спечелваното отъ италианския емигрантъ въ Америка, и че отъ крѣглото число 10,000 ежегодно отиващи българи въ Америка — у насъ се внасятъ ежегодно *спестени отъ тия заплати* около десетина милиона лева. Това е, разбира се, топтанджийска смѣтка, и то въ най-високъ размѣръ за броя на тѣй спестенитѣ или пращани въ България емигрантски пари *). Липсватъ ни, прѣди всичко, точни данни около това колко сж на брой живущитѣ въ Америка българи, колко отъ тѣхъ сж установени за винаги тамъ, кой по колко години прѣкарва тамъ, колко се връщатъ ежегодно въ родината си и колко я напускатъ, като допуснати въ Америка, а не само като тръгнали отъ България за Америка и т. н. — за да можемъ да се спремъ съ по-обстойно разглеждане върху ефекта отъ тѣй внасянитѣ въ България суми. Нека не забравяме, обаче, че колкото и да е внушителна тая су-

*) Отъ показанитѣ смѣтки за спестяването отъ страна на италианскитѣ емигранти въ Америка излизатъ суми съвсѣмъ незавидни. Спестеното отъ италианеца на седмица е 3 долара, или на мѣсець 63 лв. и 40 ст., а на година 760.30 лева. Това е, разбира се, за нормалния вървежъ на спестяването, като не се взематъ безработицитѣ, заболяванията, изнудванията, отбивитѣ и т. н. Да прѣдположимъ, че нашия емигрантъ пести по-вече отъ италианския, като му туримъ 1000 лева спестени за година, или 10,000,000 за всички.